

GIÁC MƠ CỦA GÃ BÁN THAN

<http://www.thtvn.com/writings/truyenngan/gmcgbt.html>

Mười hai giờ khuya. Tôi vẫn trần trọc chờ đợi... Có tiếng máy nổ của chiếc Dream quẹo vô con hẻm. Em về rồi. Đúng vậy, vì tôi vừa nghe hai tiếng kèn xin "tin tin" như mọi khi. Có thể em nhấn kèn để gọi công.

Cũng có thể là để gọi tôi! Tôi bật cười, mở tung cửa nhòai người ra ban-công: phía dưới đường, em trên chiếc xe cẩu cạnh, xiêm áo rực rỡ và... Chúa ơi - em vẫn cười với tôi...

Tôi gặp em lần đầu cũng vào khoảng mười hai giờ đêm. Khuya, tôi về một mình ngất ngưỡng không quen uống rượu và do bị bạn bè ép. Vừa bước vào đầu hẻm chợt có tiếng kèn xe gắn máy sau lưng. Tôi dạt qua một bên. Chéch choáng vì rượu và... không biết thế nào mà chiếc xe lại chồm thẳng vào lưng tôi. Cú ngã khá đau làm tôi...nóng gà. Dự định sẽ mắng té tát vào mặt tay đi xe cà chớn nào đó và... cái mặt ấy cúi xuống thật gần...

Tôi nằm dài ra đất nhìn trần trời mà không thốt được lời nào...

- Ông... ông có sao không?

Tôi gật đầu. Giọng nói của nàng êm như nhung khiến tôi khó mở miệng.

- Ông không đứng dậy được à?

Tôi lắc đầu.

- Tôi đỡ ông dậy nhé?

Tôi gật liên hai cái.

Tuyệt vời, lần đầu tiên tôi được một cô gái đẹp như hoa hậu xúc nách. Đôi bàn tay êm ái, mát rượi làm tôi tỉnh rượu hẳn:

- Cảm ơn...cô. Tôi tự đi một mình được.

- Nhà ông ở đâu?

- Ngay đây!

Tôi chỉ vào căn gác gỗ ọp ẹp cách đó cũng chừng chục thước.

- Ồ, vậy thì chúng ta là láng giềng. Nhà tôi ở đây.

Nàng chỉ vào căn lầu đồ sộ đối diện. Ôi, tôi đâu có mong nhà nàng "bê thế" đến như vậy! Tôi thở hắt ra:

- Đẹp quá!

Nàng cười:

- Cảm ơn ông. Đã có rất nhiều người khen tôi đẹp.

- Không, xin lỗi... tôi nói... cái nhà của cô.

Nàng "xì" một tiếng rồi quảy quả trở lại xe "đề" máy. Tôi đứng dựa lưng vào tường nhìn nàng. Đúng là tôi...ngu chưa từng thấy. Nàng quá xứng đáng để mọi người buột miệng khen đẹp. Vậy mà tôi lại đi khen...cái nhà! Có lẽ do thấy tôi "bí...rờ" quá, nên khi phóng xe ngang qua chỗ tôi đứng, nàng đập thẳng:

- Goodbye! See you again.

Kiểu này, chắc tôi phải đi học một khóa tiếng Anh cấp tốc để "đổi phỏ" với cô láng giềng từ trên trời rơi xuống. Tôi chưa kịp đi học khóa tiếng Anh cấp tốc, thì ngay sáng hôm sau - khi tôi vẫn còn "ngu" trên giường lắng nghe cơn đau rêm mình mây - bà chủ nhà đã mở toang cửa phòng tôi cho nàng... again! Quá bất ngờ, tôi chỉ còn cách nhắm mắt "ngu"...tiếp...

- Dạ... đêm qua cháu lỡ tông nhầm anh ấy. Chắc là anh bị đau. Cháu đem chút quà biếu anh.

E hèm! Mới hôm qua nàng gọi tôi bằng "ông". Giờ đây, tôi sướng lịm với phút giây được "trẻ hóa". Tôi mở hé mắt: "chút quà" của nàng là sữa hộp, trứng gà và nho tươi. Nàng xếp các thứ lên bên, liến thoắng với bà chủ nhà:

- Bác cứ để yên cho anh ấy ngủ. Dạ...cứ bảo là người quen gởi biếu ạ!

Nàng đi rồi, bà chủ nhà nhìn tôi dò xét:

- Anh quen với cô ca sĩ hồi nào vậy?

- Ca sĩ nào?

- Thì cái cô mang nho, sữa cho anh chó còn cô nào nữa. Cả nước Việt Nam ai cũng biết cô ấy là ca sĩ, trừ...anh!

- Lạy Chúa tôi !!!

Vậy đó, và chắc bạn sẽ làm như tôi thôi: Mỗi đêm mua vé ở các tụ điểm có nàng trình diễn. Không thể nói gì khác ngoài cách gọi nàng là "ca sĩ chạy xô" chuyên nghiệp: Nàng chạy như con thoi từ những nhà văn hóa đến các sân khấu "mini". Tôi chạy theo nàng với những bó hoa bọc giấy kiếng. Hụt hơi, nghe nàng hát "poupeé de cire poupee de son" bằng một giọng parisien rất ư...con nít, tiếng tấu dồn dập nhưng khó thở như nhịp tim tôi... được non một tuần thì tôi ngoắc ngoải. Cuộc đua marathon quả là làm tôi cạn kiệt sức lực vàkinh phí mà đích đến vẫn còn xa lắc. Thôi đành "tạm biệt chim én" vậy. Nửa tháng nằm ở nhà. Không nghe cái giọng "con nít" nhí nhảnh trong "poupeé de cire poupee de son", tôi nhớ muốn khùng!

Thời buổi này có chuyện "nàng công chúa yêu gã bán than" không nhi...? Tôi nhào người ra ban công: em trên chiếc xe cẩu cạnh, xiêm áo rực rỡ...

- Sao? Bỏ cuộc rồi hử? Không cần phải làm thế đâu! Đạo này, em thường về khuya một mình rất ngại... nếu rảnh... em nhờ anh chở em đi...được không?

Tôi "bí...rợ" quá, nên cứ phải lúng túng. Đành nhờ các bạn vậy. "Được không", hả các bạn?